

НЕМИС АДИБИ М.ПРАВДИН ИЖОДИДА БОБУР МИРЗО ТАЛҚИНИ.

PhD.ATursunov Акмалжон Ҳамиджонович. НамДУ

Аннотация: Мазкур мақолада немис адаби М.Правдиннинг “Йўқдан бор бўлган салтана; буюк мўгуллар” асарида Бобур Мирзо ижтимоий-сиёсий фаолияти ҳақида фикр юритилади.

Калим сўзлар: Ҳиндистон, тарих, бобурийлар, бобуршунослик, мўгуллар, саркарда, шоир, таҳт вориси.

**BOBUR MIRZO'S INTERPRETATION IN THE WORK OF GERMAN WRITER
M.PRAVDIN.**

PhD.ATursunov Akmaljon Hamidjonovich. NamDU

Annotation: In this article, the German writer M. Pravdin's "The kingdom that came from nothing; The Great Mongols" discusses the socio-political activities of Babur Mirzo.

Keywords: India, history, Baburis, Baburism, Mongols, commander, poet, heir to the throne.

**ТОЛКОВАНИЕ БОБУРА МИРЗО В РАБОТЕ НЕМЕЦКОГО ПИСАТЕЛЯ
М.ПРАВДИНА.**

PhD.Tурсунов Акмалжон Ҳамиджонович. НамГУ

Аннотация: В этой статье немецкого писателя М. Правдина «Царство возникшее из ничего; Великие монголы» посвящена общественно-политической деятельности Бабура Мирзо.

Ключевые слова: Индия, история, бабуризм, монголы, полководец, поэт, наследник престола.

Немис адабиётсида Бобур Мирзо ва унинг ижтимоий-сиёсий фаолияти ҳақида кўплаб асарлар яратилди ва яратилмоқда. Яратилган асарларнинг аксарияти монографик тартибда ёзилган бўлиб унда асосан Заҳириддин Муҳаммад Бобурнинг Ҳиндистонда амалга оширган ишлари ва Бобурийлар салтанати ҳақида фикр юритилган. Немис бадиий адабиётсида Бобур Мирзо бадиий тасвири фақатгина Ф.Вёртле ижодида кўзга ташланади, Ф.Вёртленинг “Babur, der Tiger” номли саргузашт романида Бобурнинг ёшлиги бадиий тасвир воситалари орқали акс эттирилганлигини кўриш мумкин.[1.]

Бобур ва Бобурийлар тарихи ва маданиятини ўрганиш нафақат юртимиз олимлари ва ёзувчиларини, балки хорижий олимларни, жумладан Ғарбий Европа олимларини ҳам ўзига жалб қилган ва уларда катта қизиқиш уйғотган. Маълумотларга кўра Бобур ҳақида Европада илк бор яратилган асар, бу француз сайёхи ва табиби Француа Берньенинг “Бобурийлар салтанатининг сўнгти тарихи” номли илмий-маърифий асаридир. Бу асар 1680 йилда яратилган ва ўша давр сиёсий доираларида юқори баҳоланганди ва ноёб манба ҳисобланган.

Таъкидлаб ўтиш жоизки, Бобур шахсини нафақат бутун Европа, балки бутун дунёга машҳур бўлишини икки омил билан изоҳлаш мумкин. Биринчиси, Бобурнинг Ҳиндистонни забт этиши ва у ерда ўз хукмронлигини ўрнатиши бўлса, иккинчиси унинг ижодкор шахс бўлганлиги, яъни у яратган “Бобурнома” асари ва шеърларицир.

Хорижий бобуршуносликка назар ташлайдиган бўлсак, Ғарбий Европада Бобур ва унинг ижодини ўрганиш асосан XIX асрдан бошланган. Бу борада француз ва инглиз

шарқшуносларининг хизматлари бекиёс бўлди. Инглиз шарқшунос олимлари Жон Лейден ва Уильям Эрскинларнинг узоқ тилиларни мехнатлари натижасида 1826 йили “Бобурнома” инглиз тилида нашр этилди. 1828 йилда мазкур инглизча таржимадан немис олими А.Кайзер асарни немис тилига қисқартириб таржима қиласди ва Лейпцигда нашр эттиради. 1871 йилда эса таникли француз шарқшунос олими Паве де Куртейл томонидан “Бобурнома” француз тилида нашр эттирилди. Мазкур таржималардан сўнг Европада Бобур шахсига қизиқиш ортиб борди ва у хақда Европанинг турли тилларида кўплаб асаллар яратилди. Бу асаллар асосан Бобур ва Бобурийларнинг Ҳиндистонда ўрнатган салтанати ва у ерда амалга оширган ишларига бағищланади.

Немис адиллари томонидан Бобур ва бобурийлар тарихи ва адабиётини ўрганиш асосан XX асрнинг иккинчи ярмидан бошланди ва ҳозиргача давом этмоқда. Бу борада Э.Кох, Ф.Вёртле, М.Правдин, К.Хабих, Ш.Конерман, А.Шиммел, К.Шўниҳ, М.Эрдал, В.Штаммлер каби шарқшунос олимлар самарали ишлар олиб бордилар. Улар Заҳириддин Муҳаммад Бобур хақида ажойиб асаллар яратдилар, бу асалларнинг яратилишига ва мазмун-моҳиятига Бобурнома, Ҳумоюннома, Акбарнома, Тарихи Рашидий, Тарихи Шершоҳи каби асалларнинг таъсири катта бўлди.

Хорижий адабиётларда Бобур ва унинг авлодларига нисбатан мўғуллар деган ном билан аташ одат бўлиб қолган. Бу анъана ҳинд ва инглиз адабиётида яққол кўзга ташланади, бу холат немис адабиётида ҳам кузатилади.

Тарихдан маълумки, Бобур она томонидан мўғулларга қариндош саналади. Бобурномада ёзилишича у тоғаларидан, яъни мўғул хонларидан оғир дамларида ёрдам ҳам олади, лекин шунга қарамасдан ўзининг мўғулларга нисбатан хайриҳоҳ эмаслигини ва уларни ёқтираслигини бир неча бор таъкидлайди. Бу хақда Бобурномада шундай ёзилган, “Менинг онам қошида минг беш юз-икки мингта яқин мўғул улусидан бор эди. Ҳисордан Ҳамза Султон ва Маҳдий Султон, Муҳаммад Дуғлат билан яна шунчак мўғул келган эди. Ҳамиша ёмонлик ва бузукчилик мўғул улусидан содир бўлиб келгандир. Ҳозиргача беш марта мен билан ёвлашдилар. Менга муносабатсизликдан ёвлашганлари йўқ. Бундай ҳаракатларни улар ўз хонларига нисбатан ҳам такрор-такрор қилидилар”.[1]

Бобур ҳамиша ўзининг туркий бўлганилигидан фахрланган ва туркий тилда ижод қилиган. “Йўқдан бунёд бўлган салтанат, ёҳуд биринчи буюк мўғуллар”[2] асаларнинг муаллифи М.Правдин Бобурнинг мўғул эмаслигини ажойиб тарзда тасвиrlаб берган. “У (Бобур) турк бўлганидан фахрланарди, лекин ўзи фатҳ этган ерларда уни ва лашкарларини мўғуллар деб аташарди. Бу Монгол сўзини афғон ва турк халқлари томонидан мўғул деб бузиб талаффуз қилиниши таъсиридир”.[3]

Бобур ва бобурийлар сулоласини нима учун мўғуллар деб аталиб келингани хақида илмда кўплаб фиклар билдирилган ва бу атама ногӯғри эканлиги ҳам таъкидланган. Хусусан, бу хақда америкалик олим С.Берк шундай дейди: “Бобуршоҳ хотирномасида ўзини ва ўз ҳамроҳларини ҳақли равишда турклар деб атайди. Бироқ XIII-XIV асрлар давомида мўғулларнинг бир неча бор хужумларини бошдан кечирган ҳиндистонликлар шимолдан келадиган барча босқинчиларни “мўғуллар” деб атаганлар ва ўз навбатида, бу сўзнинг нафақат талаффузи, балки маъноси ҳам бузилиб Бобуршоҳ қўшинига нисбатан ҳам “мўғуллар” атамаси ишлатилган”.[4] Академик В.Бартольд фикрича, Европаликлар Темурни ва унинг ўғиллари ҳамда набираларини мўғулдан тарқалган деб ҳисоблаб, Бобур салтанати учун “Буюк мўғуллар” деган ном тўқидилар.[5] Бобурийлар мўғул эмаслар, балки бу тарихий англашилмовчиликдир.

Бугунги кунга келиб кўплаб олим ва адибларимиз саъй-харакатлари сабаб тарихий ҳақиқат тикланди. Бобур ва унинг авлодлари “Бобурийлар”, у асос соглан давлат эса “Бобурийлар салтанати” деб аталмоқда.

Захириддин Мұхаммад Бобур ҳақида немис адиблари томонидан яратилган тарихий-адабий асалар ичида Михаил Правдиннинг “Йўқдан бунёд бўлган салтанат” номли тарихий-адабий асари алоҳида эътирофга лойик.

Асар Мовароуннар тарихи билан бошланиб, Бобурнинг Фарғона таҳтига ўтиришидан умрининг охиригача босиб ўтган йўлини қамраб олади.

Правдиннинг мазкур асари фактик материалларга бойлиги, келтирилган манбаларнинг тарихий ҳақиқатга мос келиши ва айрим ўринларда Бобур ҳаётига тегишли бўлган янги маълумотлар қайд этилганлиги билан қимматлидир.

Асар бошдан-охирига қадар ҳикоя тарзида ёзилган бўлиб, унда Бобурнинг саргузаштлари; ёш шаҳзоданинг таҳтга ўтириши, Самарқанд ва Андижон учун бўлган жанглар, ғалаба ва мағлубият, бекларнинг содиқлиги ва хоинлиги, дарбадарлик, янги-янги юришилар, муваффақиятлар ажойиб тарзда ифодаланган. Муаллиф ўз асарида Бобурнинг шахсиятига оид хусусиятларни, яъни унинг метин иродаси, давлатни бошқариши ва ўзи эгаллаган ўлкаларда олиб борган ободонлаштириш ишлари, жумладан яратган боғлари, барпо этган бинолари, қўшинда ўрнатган тартиб интизоми хусусида қизиқарли маълумотлар келтирилган. Асада келтирилган Бобур ижодидан намуналар орқали унинг бетакрор шоир, буюк қалб эгаси эканлиги яққол ўз ифодасини топган. Буни асар муаллифининг қуидаги фикрларидан ҳам уқиб олиш мумкин; “Бобур ўзининг шоирлик қобилияти, туркий ҳамда форсийда шеърлар бита олиши билан фахрланарди. У донишманларнинг ҳикматлари ва буюк шоирларнинг шеъриягини мукаммал билган. Унинг фикрича, одамийлик ва аҳлоқий маданият ҳар қандай ҳолда ҳам инсон турмуш тарзининг бош мезони сифатида сақланиб қолиниши лозимлигини таъкидлаб, бу фазилатларнинг йўқолиши ўлимданда оғирроқ эканлигини эътироф этади”.

Мазкур асада ҳеч бир тарихий манбаларда учрамайдиган мунозарали воқеалар ҳам тасвиранган. Шулардан бири Шоҳ Бобурнинг Ҳиндистон таҳти ворисини белгилаш бўйича ўй-фикрлариdir. Маълумки, Бобурнинг тўрг ўғли бўлиб, уларнинг каттаси валиаҳд шаҳзода Ҳумоюн, кичиклари Комрон, Аскарий ва Ҳиндол мирзолардир. Муаллиф Бобур ўзидан кейин Ҳиндистон таҳтини Ҳумоюнга эмас балки Ҳиндолга қолдирмоқчи бўлган деган фикрни илгари суради ва бу борада қуидаги фаразларни келтиради.

1. Бобурнинг нияти Қобулни салтанат маркази, пойтахтга айлантирмоқчи бўлган.
2. Унинг мақсади шимолий худудларни яъни, Бадаҳшон ва Қандахорни катта ўғилларига, Ҳиндистонни кичик ўғиллари Аскари ва Ҳиндолга бўлиб бериш бўлган.

Муаллиф Ҳиндолни Ҳиндистонга чорлаш ва уни кутишнинг сабаби, унинг исми билан ҳам боғлиқ бўлиши мумкинлигини таъкидлайди, чунки “Ҳиндол” исми “Ҳиндни ол” деган маънени билдиради ва бундан ташқари ўша вақтда Ҳиндол, худди Бобур таҳтга ўтирган пайтдагидек 12 ёшда эди.

Бизнинг фикримизча Бобурнинг нияти қандай бўлишидан қатъий назар умри поёнида таҳт учун муносиб номзод Ҳумоюн эканлигига амин бўлган ва барча бекларни тўплаб Ҳумоюнни таҳт вориси эканлигини эълон қиласи.

Фойдаланилган адабиётлар

1. Woertle F. Babur der Tiger. S. Joergle & Co. – Wien: 1947. – 160 S.
2. Заҳириддин Муҳаммад Бобур. “Бобурнома” – Тошкент: Ўқитувчи Ҳозирги ўзбек тилига табдил В.Раҳмон ва К.Муллаҳўжаеваларники. 2008.
3. Prawdin M. Das Reich aus dem Nichts. Die ersten Grossmoguln. – Stuttgart:1965. – 288 б.
4. Prawdin M. Das Reich aus dem Nichts. Die ersten Grossmoguln. – Stuttgart:1965. –220 S.
5. Иброҳимов А. Бобурнома – буюк асар. – Тошкент: 2000. – 77 б.

**СИНФДАН ТАШҚАРИ ТЎГАРАКЛАРДА МУҲАММАД ЮСУФ ИЖОДИДАГИ ЎЗБЕК
ФОЛЬКЛОР МОТИВЛАРИНИ ЎРГАТИШ**

Сайдахмедова Нигора Сулаймоновна

НамДУ мустақил изланувчиси

Наманган, Ўзбекистон Республикаси

Аннотация: Ушбу мақолада Муҳаммад Юсуф шеърларида мақоллар ва ибораларнинг қўлланиши, лексик ёки грамматик жиҳатдан ўзгартирилиб шеърда ўйноқилик, таъсирчанлик каби хусусиятларни таъминлай олганлиги мисолларда кўрсатилган. Фразеологик ибораларни интерфаол усулдан фойдаланиб, ўқувчиларга осон ўргатишни ўйлари очиб берилган.

Калим сўзлар: ибора, мақол, сўз, сўз бирикма, шеър, тил, жамият.

**ОБУЧЕНИЕ УЗБЕКСКОМУ НАЦИОНАЛЬНЫМ МОТИВАЦИЯМ МУХАММАДА
ЮСУФА ВО ВНЕЗАПИСИ**

Сайдахмедова Нигора Сулаймоновна

НамГУ - независимый исследователь

Наманган, Республика Узбекистан

Аннотация: В этой статье демонстрируется использование пословиц и фраз в стихотворениях Мухаммада Юсуфа, которые можно модифицировать лексически или грамматически, чтобы придать стихотворению такие особенности, как игристость и выразительность. Фразеологические выражения объясняются способами, которые легко преподать студентам с помощью интерактивного метода.

Ключевые слова: фраза, пословица, слово, фраза, стихотворение, язык, общество.

LEARNING THE UZBEK LANGUAGE OF MUHAMMAD YUSUF ABROAD.

Saydakhmedova Nigora Sulaimonovna

NamDU is an independent researcher

Namangan, Republic of Uzbekistan

Annotation: This article demonstrates the use of proverbs and phrases in Muhammad Yusuf's poems, which can be modified lexically or grammatically to provide features such as playfulness and expressiveness in the poem. Phraseological expressions are explained in ways that are easy to teach to students using an interactive method.

Key words: phrase, proverb, word, phrase, poem, language, society.